

[Handelsministeren]

i de senere år er blevet fremsat, bl. a. fra kommunistisk side, drejer sig bl. a. om en stramning af anmeldelsesreglerne, således at der indføres en automatisk virkende anmeldelsespligt for dominerende virksomheder. Endvidere indeholdt forslaget regler om forudgående anmeldelse og godkendelse af ændringer i priser og forretningsbetingelser for virksomheder med en årlig omsætning over en vis størrelse. Som det blev anført under behandlingen af disse lovforslag, ville en sådan lovgivning blive vanskelig at arbejde med og medføre administrative konsekvenser, som ikke står i noget rimeligt forhold til de fordele, som kan opnås.

Det er også antydnet, at man kunne tænke sig forbud mod udøvelse af stemmeret for selskabsejede aktier. Gennemførelse af et sådant forslag vil indebære ret fundamentale ændringer i den danske selskabslovgivning. Det må erkendes, at gennemførelsen af et sådant forslag i realiteten vil umuliggøre enhver koncerndannelse. Forudsætningen for, at en sådan større økonomisk enhed som en koncern kan eksistere, er naturligvis, at moderselskabet ejer en så stor del af aktierne i datterselskabet, at de repræsenterer flertallet af stemmerne i dette selskab; kun herved er det muligt at sikre den fornødne koordinati- on mellem koncernselskaberne indbyrdes. Jeg kan ikke tænke mig, at der er et flertal i dette folketing for at gennemføre en lovgivning, som på denne måde i realiteten vil forhindre enhver form for koncerndannelse. De konkurrencemæssige konsekvenser i international sammenhæng for dansk erhvervsliv ville da blive helt uoverskuelige.

Regeringen har ingen aktuelle planer om at træffe foranstaltninger på dette område. Et påtrængende behov for indgreb kan næppe siges at foreligge, og der er heller ikke anført nogen overbevisende argumentation for nødvendigheden af sådanne foranstaltninger på en sådan måde, at man forsvarligt kan vælge at gennemføre dem med den risiko for skadevirkninger, der foreligger.

Gert Petersen (SF):

Man må sige, at handelsministerens svar set ud fra en bestemt synsvinkel ikke var overraskende, set ud fra en anden synsvinkel umådelig overraskende. Set ud fra den synsvinkel, at regeringen er sammensat, som den

er, og på baggrund af den til vished grænsende mistanke, vi har om, hvad partiet venstre repræsenterer, var det ikke spor overraskende.

Men hvis vi anskuer det ud fra en anden problemstilling, nemlig ud fra de to partiers programmer, som deltager i regeringen, var det egentlig en ganske interessant besvarelse. Den bestod af to dele. For det første erkender man, at det står til som beskrevet, men det er ikke slemt – det kan endda være udmærket, og vi socialister ser spøgelse, hvis vi tror, der er noget slemt i det – for det andet er der ikke noget at gøre ved det, og regeringen vil ikke gøre noget ved det.

Det er jo ganske interessant i betragtning af, at partiet venstre dårligt kan møde op nogetsteds i dette land i de folkelige forsamlinger – ikke så meget herinde i folketinget – uden at tale om nødvendigheden af spredning af ejendomsretten, uden at syngende en lovsang til de små aktionærer, uden at fortælle om, hvor vidunderligt det er, hvis vi kan få spredt ejendomsretten fra disse store kapitalkoncentrationer ud til de mange, mange mennesker. Dertil har partiet venstre forskellige recepter, som i givet fald kunne anvendes.

Nu er det konstateret, hvor vidt fremskrednen kapitalkoncentrationen er: ikke alene spiller de små aktionærer, hvor mange der end måtte være, ikke nogen som helst rolle i spørgsmålet om erhvervslivets ledelse, men oven i købet ejes en tredjedel af selskaberne af andre selskaber. Men får det handelsministeren til så meget som – jeg var lige ved at sige ryste på hånden, men det var ikke det, jeg skulle sige – at mindes venstres program, og hvad man taler om fra partiet venstres side ude på møderne? Overhovedet ikke. Han fortæller os bare, at det er da egentlig såre godt, sådan som det forholder sig. Så højtideligt kan vi tage venstres ord om nødvendigheden af at sprede ejendomsretten ud på de mange små hænder.

Men nu repræsenterer handelsministeren jo ikke alene venstre, så det er ikke kun i strid med venstres program, at han er i stand til at handle. Han repræsenterer en koalitionsregering af venstre og socialdemokratiet og man må nok sige, at ligesom venstre har også socialdemokratiet rundt omkring i de folkelige forsamlinger holdt mange taler imod kapitalkoncentrationen. Det var måske